

Første afsnit (Det levende væsen) – Kapitel 3 (“Det skabte” og verdensaltets kosmiske grundenergier) – Lektion 14

INTELLIGENSENERGIEN

Fjerde kosmiske grundenergi

54.

Igennem det foranstående har vi fået et indtryk af, hvorledes Jeget ved hjælp af hukommelsesenergien kan arkivere sine oplevelser og erfaringer, og hvorledes det ved hjælp af den samme grundenergi kan genkalde sig dem, således at en genoplevelse kan bringes til at finde sted. At denne evne og grundenergi er en ubetinget forudsætning for at skabelsen af tankeliv lader sig befordre, er ikke vanskeligt at se, men at den i sig selv ikke er tilstrækkelig herfor, vil på den anden side også kunne iagttages. Thi for bevidst at kunne manifestere et hensigtsmæssigt tankeliv må Jeget nødvendigvis også råde over en evne af administrativ natur, hvilket altså vil sige en evne til at administrere netop det erfaringsmateriale, som det igennem sit herredømme over hukommelsesenergien er kommet til at råde over.

En sådan evne besidder Jeget da også! Den eksisterer i form af verdensaltets fjerde kosmiske grundenergi: intelligensenergien, og det vil derfor kunne forstås, at Jegets tankeliv i første række bæres og befordes af verdensaltets fjerde og sjette kosmiske grundenergi, intelligens- og hukommelsesenergien, samt at disse 2 grundenergier i overensstemmelse hermed indbyrdes indgår i et meget nært og intimt samarbejde. De udgør i forbindelse med skabelsen af tankeliv så at sige henholdsvis en intellektuel højrehånd og venstrehånd for Jeget. – I forhold hertil figurerer intuitionsenergien, som vi skal komme til at se, som en betydeligt overlegen og overordnet mekanisme eller evne.

55.

a) Intelligensenergien med gennemtrængningsevne udtrykt ved forholdstallet 80 udgør grundenergiorganisationens fjerde kosmiske grund-energi og må med hensyn til sin neutrale, objektive og rent principielle natur defineres som viljen til systematik og hensigtsmæssighed. I kontakt hermed er intelligensenergien selvskreven til i den samlede bevidsthedsmekanisme at forholde sig som en administrativ faktor, der virker til fordel for en hensigtsmæssig udnyttelse af det til rådighed stående og på hukommelsesenergien beroende erfaringsmateriale. – Denne i kontakt med systematik og hensigtsmæssighed virkende administrative funktion udtrykker med andre ord intelligensenergiens centrale mission for Jeget.

Erfaringsmæssigt er der ikke så få mennesker, der – grundet på dets subjektivt betonedede karakter – finder udtrykket “hensigtsmæssighed” en hel del suspekt (mistænkeligt), og vi skal derfor ud fra ønsket om at yde disse menneskers i virkeligheden velbegrundede trang til at tage forbehold over for dette udtryk fuld retfærdighed benytte lejligheden til at definere det i overensstemmelse med den betydning, der tillægges det inden for rammerne af Martinus kosmologi.

1) Ved udtrykket “hensigtsmæssighed”, når det anvendes i dynamisk betydning, forstås en administration af et givet erfaringsmateriale og et givet sæt muligheder, der til fordel for opfyldelsen af et bestemt behov fører til en optimal ideel udnyttelse heraf.

2) Ved det samme udtryk, når det anvendes i statisk betydning, forstås en fuldbyrdet manifestation, der med hensyn til sine momenter eller faktorer udtrykker en optimal opfyldelse af et givet formål.

Begge disse definitioner udtrykker, som det vil kunne ses, 100 procent konsekvent, hvad udtrykket "hensigtsmæssighed" inden for rammerne af Martinus kosmologi dækker over, hvad der gør det aktuelt at betone, at de naturligvis ikke udelukker muligheden for at tale om forskellige grader af hensigtsmæssighed, hvorved vil være at forstå administrationer og manifestationer, der udtrykker en mere eller mindre total opfyldelse af de i definitionerne givne normer.

56.

b) I sin egenskab af sanseevne for Jeget ytrer intelligensenergien sig i overensstemmelse med sin systematik- og hensigtsmæssighedsstræbende tendens centralt som evnen til i kontakt med logik at analysere, og i intim tilknytning hertil som evnen til at skelne, sammenligne og genkende.

At der består en nøje sammenhæng mellem evnen til at analysere og evnen til at skelne, sammenligne og genkende vil allerede kunne ses deraf, at analysering rent principielt består i at skelne mellem "dette" og "hint" samt i at skelne mellem "årsag" og "virkning" plus i at vurdere sammenhængen mellem "det" og "det" samt sammenhængen mellem "årsag" og "virkning", hvoraf følger, at praktiseringen af analysering for sin gennemførelse stiller krav til eksistensen af en evne til at præstere skelnefunktioner samt vurderende komparations- eller sammenligningsfunktioner. Denne evne eksisterer således i form af intelligensenergien, idet netop denne beforder samtlige disse funktioner m.v. Og da netop de nævnte funktioner under ét udgør selve det bærende grundlag for eksistensen af, hvad vi betegner som FORSTAND, hvorved forstås Jegets forudsætning for nøgternt at kunne gøre sig sin livsoplevelse samt dens detaljer begribelig, ses det, at verdensaltets fjerde kosmiske grundenergi som identisk med Jegets analyseringsevne udgør selve det kosmiske fundament for eksistensen af dets forstand.

Denne ved intelligensenergien repræsenterede analyseringsevne dækker 2 af tankelivets 3 principielle hovedområder, nemlig de to, der udpræget angår den såkaldte "erkendelse" (det tredje hovedområde angår den udpræget konstruktive og manifestative side af tankelivet):

1) For det første kan den anvendes til fordel for en analysering af det erfaringsmateriale, Jeget igennem sit herredømme over hukommelsesenergien har tilegnet sig og besidder sansemæssigt herredømme over, hvilken mentalfunktion udgør selve grundlaget for al hensigtsmæssig administration og anvendelse af nævnte erfaringsmateriale. Det er denne form for anvendelse af analyseringsevnen, der er tale om, når man f.eks. spekulerer og filosoferer.

2) – Og for det andet kan den anvendes til fordel for en analyse af de i form af tankebilleder m.v.; udefra tilstrømmende (ny)oplevelser, hvilken proces i høj grad også former sig som et nært samarbejde mellem intelligensenergien og hukommelsesenergien. Thi igennem hukommelsesenergien har Jeget forbindelse med sit erfaringsforråd, som det på givne foranledning kan mobilisere i den orden, situationen kræver, og ved hjælp af intelligensenergien kan det konfrontere og sammenligne de i oplevelsesbillederne indeholdte detaljer med netop dette erfaringsforråd, således at en eventuel genkendelse kan bringes til at finde sted, og en forståelse af det oplevede dermed etableres. Intelligensenergien repræsenterer med andre ord som tidligere nævnt Jegets evne til at skelne og drage sammenligning mellem "det", det i øjeblikket oplever og "det", det allerede tidligere har oplevet. På dette genkendelses- og konfrontationsprincip baserer sig ikke blot ethvert levende væsens bevidste oplevelse og forståelse af den ydre verden, det vekselvirker med, såvel som dets forudsætning for at kunne orientere sig i den indre verden, dets erindringskartotek repræsenterer, men også dets evne til på grundlag af "det kendte" (det erfarede) logisk at slutte sig til identiteten af nye og hidtil ukendte elementer i den tilflydende livsoplevelse,

hvorved dets erfaringsområde og dermed dets åndelige horisont har mulighed for at vokse og udvide sig. Således er det først og fremmest dette konfrontationsprincip eller denne konfrontationsmekanisme repræsenteret ved intelligens/hukommelsessamarbejde, der ligger til grund for bl.a. hovedparten af de erkendelsesmæssige fremskridt, som er sket på det naturvidenskabelige område (den induktive og deduktive metode), og som mere end noget andet fremviser en udvidelse af såvel det enkelte menneskes som hele menneskehedens åndelige horisont. Intelligensenergien tjener med andre ord også som Jegets "logiske sans", hvorved forstås dets evne til at kontrollere tænkningens formelle rigtighed, hvad der i øvrigt tilkendegiver denne grundenergis funktionelle komplementaritet til instinktenergien (se stk. 3-28, b).

Naturligvis er omfanget af Jegets herredømme over intelligens- og hukommelsesenergien af afgørende betydning for både omfanget og kvaliteten af virksomheden på de af tankelivets 2 principielle hovedområder, der baserer sig på "analysen", og som vi her ytringsvis har gjort rede for. Thi er erfaringsmaterialet kun beskedent, er der også kun mulighed for genkendelse i et beskedent omfang. Og er herredømmet over intelligensenergien kun lidet udviklet, vil evnen til at konfrontere og befordre logisk analysering selvsagt være af en tilsvarende elementær natur. Med andre ord er både omfanget og kvaliteten af et Jegs tankeliv i analyse-mæssig henseende helt og holdent betinget af den grad af evne, det har til at betjene sig af disse to intellektuelle grundenergi.

I sin egenskab af manifestationsevne for Jeget ytrer intelligensenergien sig centralt som evnen til i kontakt med logik at skabe synteser, hvorved forstås tankekombinationer eller tankekonstruktioner bestående af de tankebilleder m.v., som er opmagasinerede i bevidsthedsarkivet, og som Jeget kan genkalde sig i kraft af sit herredømme over hukommelsesenergien.

At denne synteseskabelse udgør et meget væsentligt område i det samlede tankeliv lader sig let konstatere. Thi det er den, der er tale om, hver gang man f.eks. siger en sætning eller skriver et ord, planlægger en begivenhed eller laver et overslag, udfører en konstruktionstegning eller drager en konklusion, fortæller en historie, formulerer en definition eller fremsætter en teori – kort sagt: hver gang man anvender sine erfaringer til fordel for skabelsen af tankekombinationer. Synteseskabelsen repræsenterer da også det samlede tankelivs tredje principielle hovedområde, hvoraf således følger, at intelligensenergien i sin egenskab af psykisk evne for Jeget både befordre "analysen" og "syntesen", hvilket må siges at være en overordentlig logisk og hensigtsmæssig evnekombination, efter som al praktisering af bevidst og hensigtsmæssig tænkning nødvendigvis må forme sig som en kombination af analysering og opbygning af synteser.

Som det vil bemærkes, former også skabelsen af synteser sig som et overordentligt nært samarbejde mellem hukommelsesenergien og intelligensenergien, hvad der på ny understreger begge disse to intellektuelle grundenergiers gennemgribende betydning for det bevidste, hensigtsmæssige tankelivs etablering. Heraf følger da også umiddelbart, at jo større Jegets erfaringsmateriale er, jo mere omfattende og alsidige synteser vil det være i stand til at præstere. – Og hertil: jo større dets herredømme over intelligensenergien er, jo bedre vil det være i stand til at administrere og udnytte et sådant omfattende erfaringsmateriale, og jo mere hensigtsmæssige og logiske vil dets synteser kunne blive.

Med andre ord: i sin egenskab af sanse- og manifestationsevne for Jeget ytrer intelligensenergien sig centralt som evnen til at befordre "analyser" og "synteser". – Men i overensstemmelse med sin principielle systematik- og hensigtsmæssighedsstræbende tendens ytrer denne grundenergi sig i øvrigt som Jegets evne til f.eks. at gennemskue, overskue, overveje, definere, analogisere, associere, konfrontere, katalogisere, vurdere, reflektere, systematisere, planlægge, organisere og rationalisere.

Endelig skal det til slut nævnes, at Jeget foruden de i foranstående eksempler beskrevne fornemmelser af intelligensenergien yderligere registrerer denne som en evne til at styre og regulere sit følelsesliv, hvilket i realiteten sker igennem en hensigtsmæssig påvirkning af følelseslivets to primære grundenergi: "Tyngde- og følelsesenergien". Disse to grundenergi lader sig, som det vil vides, begge gennemtrænge af intelligensenergien, som de således er underlegen og påvirkelige af; hertil kommer, at intelligensenergien som identisk med Jegets analyserings- og forstandsevne udgør en faktor, der sætter det i stand til bevidst og nøgternt at analysere sit eget følelsesliv og dermed gøre sig det begribeligt, hvad der naturligvis er af afgørende betydning for, at en hensigtsmæssig regulering af det lader sig befordre.

57.

c) Da intelligensenergien repræsenterer tankelivets administrerende faktor, må den nødvendigvis også på en tilsvarende karakteristisk måde kunne spores i det af tankelivet affødte handlingsliv, hvilket da også i høj grad er tilfældet. Thi den ytrer sig her klart og tydeligt som systematikken, hensigtsmæssigheden og logikken i de bevægelsesmanifestationer, der tilsammen danner adfærdsmønsteret, hvad der i øvrigt på ny tilkendegiver, at grundenergiene specielt repræsenterer den kvalitative vibrationsform "bag" den kvantitative og dermed en vibrationsform, som kun indirekte lader sig spore i den kvantitative.

Med andre ord: alt, hvad der udtrykker systematik, logik, plan- og hensigtsmæssighed ved de til menneskets handlingsliv knyttede kvantitative bevægelsesmanifestationer, er identisk med ytringer af intelligensenergien i dens fremtræden som menneskelig elementarlivsytring.

58.

d) Også i det af naturen befordrede adfærdsmønster ytrer intelligensenergien sig som logik, systematik, plan- og hensigtsmæssighed i de til dette adfærdsmønster knyttede kvantitative bevægelsesmanifestationer således f.eks. i ethvert fosters udviklingsforløb, i en knops, et blads og en blomsts tilblivelse, i en appelsins cellekonstruktion, i de kødædende planters fangstmekanismer, i planteverdenens bestøvnings- og frøspredningsmekanismer, i løvfaldets kemiske processer, i organismernes hormon- og stofskiftesystemer, i atomernes periodiske system og i de hvirvlende elektroners lovbundne valensmekanismer. Ja, det er faktisk ligegyldigt, hvor i naturen blikket rettes hen. Overalt funkler en overlegen logik, visdom og hensigtsmæssighed – kort sagt: "intelligens" kommer livsytringsforskeren i møde og bringer denne til at tænke på Guds storhed. (Vedrørende intelligensenergien: se i øvrigt L.B.I, stk. 188-190 samt stk. 222 og 258, L.B.II, stk. 353-355, 366-369 samt L.B.IV, stk. 1274.)

INTUITIONSENERGIEN

Femte kosmiske grundenergi

59.

Mens det for ethvert blot nogenlunde udviklet menneske er temmelig let at spore henholdsvis instinkt-, tyngde-, følelses-, intelligens- og hukommelsesenergiens respektive vibrationer i bevidsthedslivet og dermed livsoplevelsen, er dette derimod ikke i samme grad tilfældet med hensyn til vibrationerne af den femte kosmiske grundenergi, intuitionsenergien. Denne i virkeligheden høj-intellektuelle grundenergi eksisterer med hensyn til sin identitet som psykisk evne for Jeget så godt som ukendt af det jordiske menneske, hvilket skyldes, at dette endnu ikke er nået så langt frem i sin kosmiske evolution, at det har fået evnen til at betjene sig af den nævneværdigt udviklet. Den

eksisterer så at sige ufødt i dets bevidsthed. – Dog er der tale om, at enkelte virkelig ædle mennesker i tidernes løb i visse særligt lyse øjeblikke glimtvis har oplevet intuitionsenergiens vibrationer, hvad der bl.a. har bidraget til at skabe en vis gryende forståelse af såvel den femte grundenergis eksistens som den specielle form for oplevelse, den befordrer. Nævnte oplevelse betegnes i moderne sprogbrug som netop den INTUITIVE, af hvilken grund Martinus i naturlig overensstemmelse hermed har valgt at betegne den til grund herfor liggende grundenergi som “intuitionsenergien”.

At det netop er ædle mennesker, der har haft glimtvisse intuitionsoplevelser, er på ingen måde tilfældigt, men hænger sammen med, at ganske særlige betingelser kræves opfyldt, for at intuitionsenergiens vibrationer kan komme til udfoldelse i bevidsthedsfeltet. Disse betingelser kan defineres som en tilstand af høj harmoni mellem følelseslivet og det af de intellektuelle grundenergi befordrede tankeliv – specielt imellem følelsesenergien og intelligensenergien – idet en sådan bevidsthedstilstand repræsenterer netop den kvalitative vibrationsstandard, det tanke-klima, der så at sige udgør selve eksistensbetingelsen for intuitionsenergiens ultra-sublime vibrationer.

Imidlertid er en sådan harmonisk bevidsthedstilstand vitterligt en meget stor sjældenhed hos det jordiske menneske, hvad der automatisk medfører, at dets kendskab til intuitionsenergiens muligheder i såvel sansningens som skabelsens tjeneste er yderst minimalt. Men efterhånden som hvert enkelt menneske i hverdagen når frem til som en ubetinget selvfølgelighed at opretholde den fornødne tilstand af afbalanceret “intellektualiseret følelse”, hvilket i realiteten er det samme som næstekærlighed, vil også dets intuitionsevne begynde at gøre sig gældende, hvad der er ensbetydende med, at en helt ny form for oplevelse af livet får indpas i dets tilværelse.

60.

a) Intuitionsenergien med gennemtrængningsevne udtrykt ved forholdstallet 120 udgør grundenergiorganisationens femte kosmiske grundenergi og må med hensyn til sin neutrale, objektive og rent principielle natur defineres som viljen til idé-dannelse og idé-funktion, hvor der senere vil blive gjort nærmere rede for, hvad der inden for rammerne af Martinus kosmologi forstås ved begrebet “idé”.

Da intuitionsenergien med hensyn til sin gennemtrængningsevne rangerer suverænt over samtlige øvrige underbevidsthedsgrundenergi, vil det kunne forstås, at den også med hensyn til sin rolle som sans- og manifestationsevne for Jeget rent præstationsmæssigt er samtlige disse øvrige grundenergi langt overlegen, hvad vi straks skal gå over til at demonstrere.

61.

b) I sin egenskab af sansevne for Jeget ytrer intuitionsenergien sig centralt som evnen til uden forudgående refleksion, overvejelse eller tænkning at erkende dé evige fakta, som i renkultur repræsenterer livsmysteriets løsning, den absolutte sandhed om naturens og verdensaltets identitet og den totale gennemskuelighed og afsløring af alle “tings” inderste kosmiske idé, væsen og identitet. Disse evige fakta eksisterer i form af et allestedsnærværende, universelt og uforgængeligt idémateriale, som i skikkelse af, hvad Martinus betegner som et visdoms-ocean, er til stede overalt i verdensaltet.

Hovedbestanddelen af dette idémateriale er netop intuitionsenergi, og det danner i overensstemmelse hermed et særligt kvalitativt vibrationsplan, som specielt er domineret af intuitionsenergiens vibrationer. Vi skal senere under navnet “intuitionsplanet” eller “den guddommelige verden” lære en dynamisk form af dette specielle vibrationsplan at kende, men foreløbigt vil vi nøjes med at omtale det i dets statiske eller umanifesterede form, nemlig som visdomsoceanet.

Som det vil kunne forstås, tjener intuitionsenergien i sin egenskab af sanseevne for Jeget som dettes evne til at etablere sansemæssig kontakt med visdoms-oceanet, hvorved en spontan og ureflekteret erkendelse af absolutte kosmiske grundsandheder erhverves som konkret dagsbevidst oplevelse. Denne specielle oplevelse former sig i overensstemmelse med intuitionsenergiens principielle natur i praksis som en umiddelbar og ureflekteret erkendelse af, hvad der kun lader sig betegne som koncentrerede, kosmiske idé-facitter, hvorved forstås super-abstrakte højpsykiske objekter, som i enhver henseende er blottet for såvel kvantitative som kvalitative kendetegn, konturer eller egenskaber, og som i rent principiel form tilsammen rummer og udtrykker eller åbenbarer samtlige de evige kosmiske grundsandheder eller den evige guddommelige visdom.

Et personligt kendskab til dette kosmiske idémateriale, i hvilket de højeste kosmiske facitter og sandheder så at sige er inkarneret, har Jeget altså kun adgang til at erhverve sig igennem et tilsvarende personligt herredømme over intuitionsenergien, idet det pågældende idémateriale som nævnt hovedsageligt eksisterer i form af intuitionsenergivibrationer, hvilket i realiteten vil sige den mest sublime psykiske eller kvalitative vibrationstype, der overhovedet eksisterer. Tager man derfor i betragtning, at det jordiske menneskes intuitionsevne på det allernærmeste er helt latent (sovende), bliver det forståeligt, hvorfor den samlede menneskehed på trods af alle øvrige fremskridt lever i så godt som total uvidenhed om den absolutte løsning på de store kosmiske problemer, om den rette besvarelse af det store spørgsmål: "Hvad er sandhed?" og spørgsmålene: "Hvorfra kommer vi?" – "Hvorhen går vi?" – "Hvem er vi?" – og "Hvorfor er vi her?" – Det bliver kort sagt forståeligt, hvorfor menneskeheden – sit høje tekniske og videnskabelige udviklingstrin til trods – i dag er på vej til at opleve en højst dramatisk, kulminerende identitetskrise. Thi det forstås, at den absolutte løsning på de nyligt formulerede samt lignende andre store problemer og spørgsmål vedrørende LIVET og KOSMOS kun, og absolut kun lader sig tilegne igennem herredømmet over den sanseevne og sanseform, intuitionsenergien bærer og repræsenterer. Så længe det jordiske menneske derfor ikke har denne brugbart udviklet, vil det være både korrekt og træffende at karakterisere det som et evighedsblindt og kosmisk bevidstløst væsen i modsætning til det væsen, der suverænt kan benytte den, og som derfor fremtræder i tilværelsen som værende personligt bevidst i de evige kosmiske facitter og sandheder – kort sagt: fremtræder som et væsen med "kosmisk bevidsthed", hvorved i realiteten forstås et væsen, der har bevidsthed tilfælles med Guds bevidsthed. Men vi skal senere komme ind på, hvorledes opnåelsen af denne sublime sansebegavelse og bevidsthedstilstand er det virkelige mål for den udviklingsproces, såvel det enkelte menneske som den samlede menneskehed er underkastet og i dag befinder sig i.

Da det må formodes, at en eller anden læser spørger sig selv, hvad det egentlig vil sige at have bevidsthed tilfælles med Guds bevidsthed og dermed, hvad det egentligt vil sige at have kosmisk bevidsthed skal vi for fuldstændighedens skyld i forbindelse med en indtrængende henvisning til "Livets Bog", hvor Martinus udførligt har gjort rede for dette overordentligt interessante emne, i det følgende give en rent orienterende redegørelse for dette problems løsning. (L.B.I, stk. 209-221) – Indledningsvis skal vi skitsere den problemstilling, som udgør det absolut nødvendige grundlag for forståelsen af det ovenfor formulerede problems løsning.

Som omtalt i lektion 13 besidder ethvert levende væsen i kraft af sin tilknytning til hukommelsesenergien et vist større eller mindre erfaringsmateriale, der i form af erindringstalentkerner er placeret i overbevidstheden. Om disse erindringstalentkerner ved vi, at de er underkastet en kosmisk-kemisk forvandlingsproces, igennem hvilken de udrenses for alle negative anlæg og islæt, de måtte indeholde således at de til sidst fremtræder som forædlede kopier – guldkopier – af de oprindelige tilgrundliggende oplevelser. Endelig ved vi, at Jeget igennem sit

hukommelseslegeme har kontaktmæssig adgang til disse guldkopier, der på foranledning af sansning foruden den egentlige erindringsoplevelse udløser mental salighedsfølelse.

Der er nu grund til at hæfte sig ved den omstændighed, at netop ethvert levende væsen igennem sin oplevelse af livet kommer i besiddelse af et vist erfaringsmateriale, hvilket i hvert enkelt tilfælde er undergivet den foran skildrede kosmisk-kemiske proces, af hvilken guldkopierne er det endelige resultat. Thi på grundlag heraf vil man kunne komme til forståelse af, at samtlige levende væseners respektive erfaringsforråd tilsammen ligefrem danner et sammenhængende erfaringshav eller erfaringsocean, i hvilket overhovedet al erfaring og dermed overhovedet al indhøstet livsoplevelse er samlet – såvel den livsoplevelse, der er indhøstet af væsener, der fører deres tilværelse i mikrokosmos som den, der er indhøstet af væsener, der fører deres tilværelse i mellem- og makrokosmos. Og da der er tale om, at hver eneste af disse myriader af levende væseners erfaringsmateriale er undergivet den før beskrevne forvandringsproces, af hvilken guldkopierne er det endelige resultat, vil man også kunne forstå, at summen af samtlige levende væseners respektive guldkopimaterialer eller guldkopiforråd tilsammen danner et sublimt lag eller sfære i det universelle erfaringshav eller erfaringsocean.

At det på trods af den omstændighed, at de respektive erfaringsforråd, hvoraf det universelle erfaringsocean er dannet, er de tilsvarende respektive livsenheders "private" ejendom, ikke er forkert at karakterisere summen af disse individuelle erfaringsforråd som et sammenhængende hav eller ocean vil blive til åbenlys kendsgerning, når man bliver bevidst om, at samtlige levende væsener i verdensaltet i virkeligheden udgør individuelle sanser – og manifestationsorganer for et eneste universelt og dermed altomspændende levende væsen, nemlig det væsen, vi igennem religionerne har lært at omtale som GUD, som den Gud, i hvem vi alle lever, røres og ér. Thi i lyset af denne erkendelse vil man også have mulighed for at forstå, at samtlige levende væseners respektive livsoplevelse tilsammen udgør Guds livsoplevelse, ligesom samtlige levende væseners respektive erfaringsforråd tilsammen udgør Guds erfaringsforråd, hvad der igen indebærer, at der virkelig ér grundlag for at omtale samtlige livsenheders respektive erfaringsforråd som et sammenhængende erfaringshav eller erfaringsocean, i hvilket de respektive guldkopiforråd tilsammen danner et særligt sublimt lag eller sfære, hvilken naturligvis er identisk med Guds forråd af guldkopier.

At Gud igennem samtlige levende væseners hukommelseslegemer har uhindret sansemæssig adgang til det ved summen af de enkelte livsenheders erfaringsforråd repræsenterede erfaringsmateriale – såvel det, der fremtræder som guldkopimateriale, som det der endnu ikke gør det – vil nu sikkert ingen føle sig overrasket over at høre. Men man vil samtidigt være klar over, at denne proces af de enkelte livsenheder for hver især vedkommende blot vil blive registreret som en genoplevelse af det strengt personlige erfaringsmateriale, hvad der altså er ensbetydende med, at der ikke i sådanne tilfælde er tale om en proces, der for det enkelte levende væsens vedkommende afføder noget indtryk af at have bevidsthed tilfælles med Guds bevidsthed, altså kosmisk bevidsthed. Thi indtrykket heraf forudsætter så ganske åbenlyst, at den enkelte livsenhed har direkte sansemæssig adgang til samtlige medvæseners respektive erfaringsforråd, altså adgang til det "store" samlede erfaringsmateriale eller Guds erfaringsmateriale. Og hermed er vi nået så langt frem i skitseringen af vor problemstilling, at der kan siges at være naturligt grundlag for at nævne, at en sådan direkte sansemæssig adgang til medvæsenernes respektive erfaringsforråd for det tilstrækkeligt udviklede væsen virkelig eksisterer. Den eksisterer nemlig i form af et sådant kvalificeret væsens herredømme over intuitionsenergien på sansningens område, idet sagen er den, at intuitionsenergien i dens fremtræden som sanseevne for Jeget åbner adgang for dette til en sansemæssig kontakt med den del af verdensaltets samtlige øvrige væseners totale erfaringsmateriale, som ér blevet omsat til guldkopier.

Der er altså tale om, at det intuitivt begavede væsen igennem sin intuitionsevne har direkte adgang til den del af andre levende væseners erfaringsmateriale, der er blevet omsat til guldkopier, og det gælder, hvad enten der er tale om erfaringsmateriale, der knytter sig til væsener i mikrokosmos, eller det drejer sig om erfaringsmateriale, der knytter sig til væsener i mellem- og makrokosmos. Og vi forstår således, at verdensaltets samlede sum af guldkopier svarer til, hvad vi tidligere har omtalt som visdoms-oceanet, hvor man i denne forbindelse ikke skal lade sig forstyrre af, at en guldkopi er en omdannet erindringstalentkerne, for hvilken sidstnævnte hukommelsesenergi som omtalt i lektion 13 udgør hovedmaterialet, medens visdoms-oceanet i indledningen til denne lektion er blevet defineret som et område af hovedsageligt intuitionsvibrationer, hvad der altså kunne tyde på, at en guldkopi er en erindringstalentkerne, der hovedsageligt består af intuitionsenergi. Dette er netop også, hvad der er tilfældet, hvad man vil kunne forstå, når man erfarer, at den proces, igennem hvilken en erindringstalentkerne omdannes til en guldkopi, i sin nøjere kosmisk-kemiske analyse er en proces, ved hvilken relativt store partier hukommelsesenergi udskilles til fordel for en frigørelse eller afdækning af det større eller mindre kvantum intuitionsenergi, enhver oplevelse som følge af grundenergiernes uadskillelighed rent obligatorisk rummer, og som repræsenterer den givne oplevelses rent essentielle idé. Og det er netop specielt dette islæt af intuitionsenergi i guldkopien, Jeget igennem sin intuitionsevne har mulighed for at få sansemæssig berøring med, hvilket naturligvis indebærer at intuitionsoplevelsen må komme til at forme sig som en oplevelse af essentielle idékoncentrationer. – Det må således overordentligt stærkt betones, at oplevelsen af guldkopier, der er sansede igennem intuitionsenergien, ikke er den samme som den, der er tale om, når guldkopierne (de personlige) er sansede igennem hukommelsesenergien. I sidstnævnte tilfælde kommer det til at dreje sig om en forædlet "indre" genoplevelse af en oprindelig nyoplevelse, hvilken er ledsaget af salighedsfornemmelse, hvorimod der i førstnævnte tilfælde bliver tale om en realistisk "ydre" super-abstrakt ny-oplevelse, der også er ledsaget af salighedsfornemmelse, hvad derfor det oplevende væsen i oplevelsesøjeblikket medfører en overordentlig frydefuld fornemmelse af Guds nærhed, af at være overskygget af Gud eller ét med Gud og Guds bevidsthed.

Den intuitionsbefordrede nyoplevelse er som tidligere bemærket ikke behæftet med nogen som helst kvantitative eller kvalitative detaljer, kendetegn eller egenskaber, således som det udmærket kan være tilfældet ved en igennem hukommelsesenergien etableret guldkopi-oplevelse, hvorimod den som nævnt udelukkende former sig som oplevelsen af en super-abstrakt idékoncentration af høj-essentiell natur, hvilken det er væsenets opgave ved hjælp af sin intelligensenergi samt sit dagsbevidste gennem hukommelsesenergien tilgængelige erfaringsmateriale at give en såvel kvalitativ som kvantitativ ikklædning, hvad der bl.a. er en forudsætning for, at det kan gøre andre væsener sine intuitionsoplevelser begribelig. Det intuitionssansende væsen må med andre ord ved hjælp af sin intelligens- og hukommelsesenergi så at sige nedtransformere sine egne strengt personlige, rene intuitionsoplevelser, idet det ellers ikke vil kunne formidle dem til sine omgivelser, men var henvist til at bære dem helt for sig selv. Og det er netop et eksempel på en sådan nedtransformation af rent intuitionsmateriale, vi er stillet over for i vort møde med Martinus hele produktion, såvel den del af den, der litterært er udformet som kosmiske analyser som den, der har fundet udtryk i kosmiske symboler. (Se eventuelt L.B.I, stk. 8 og 9, L.B.II, stk. 366 og 367 samt min artikel: "Martinus kosmiske symboler" i Festskrift til Martinus.)

Med andre ord: for det tilstrækkeligt udviklede menneske åbner intuitionsenergien adgang til en sansemæssig kontakt med den del af verdensaltets samtlige levende væseners erfaringsmateriale, der er blevet omsat til guldkopier, hvilket giver det pågældende væsen indtrykket af at have bevidsthed fælles med Gud, såvel den del af Gud, der åbenbarer sig for det i det "nære" mellemkosmos som den, der fortaber sig i de "fjerne" mikrokosmiske dybder og de gigantiske makrokosmiske højder.

-Det er denne specielle guddommelige bevidsthedstilstand, Martinus karakteriserer som KOSMISK BEVIDSTHED, ligesom han erklærer, at det netop er den, man tidligere har udtrykt som "den hellige ånd". (Vedrørende intuitionsenergien som sanseevne: se endvidere L.B.I, stk. 194-209, L.B.II, stk. 383-391 samt L.B.VI, stk. 2001).

-- Emnet fortsættes i lektion 15!

Spørgsmål til lektion 14

1. Nævn de 2 grundenergier, som i første række bærer og befordrer Jegets tankeliv!
2. Hvorledes defineres intelligensenergien med hensyn til sin neutrale, objektive og rent principielle natur?
3. Hvorledes defineres intelligensenergien med hensyn til sin egenskab af sanseevne for Jeget?
4. Hvad forstås inden for rammerne af Martinus kosmologi ved begrebet "forstand"?
5. a) Hvad forstås ved Jegets "logiske sans", og b) på hvilken af grundenergiene beror denne sans?
6. Hvorledes defineres intelligensenergien med hensyn til sin egenskab af manifestationsevne for Jeget?
7. Har Jeget ved hjælp af intelligensenergien nogen mulighed for at øve indflydelse på sit følelsesliv?
8. Hvorledes ytrer intelligensenergien sig i dens fremtræden som menneskelig elementarlivsytring?
9. Hvorledes ytrer intelligensenergien sig centralt i det af naturen befordrede adfærdsmønstre?
10. Hvilke betingelser kræver brugen af intuitionsenergien for sin praktisering opfyldt?
11. Hvorledes defineres intuitionsenergien med hensyn til sin centrale, objektive og rent principielle natur?
12. Hvorledes defineres intuitionsenergien med hensyn til sin egenskab af sanseevne for Jeget?
13. Hvad forstås ved begrebet "visdoms-oceanet"?
14. a) Eksisterer der nogen som helst mulighed for, at et væsen direkte kan sanse andre væsens erfaringsmaterialer, og b) i bekræftende fald: i form af hvad eksisterer en sådan mulighed?
15. a) I bekræftende fald af spørgsmål 14, a): drejer det sig om en bestemt del af dette erfaringsmateriale, og b) i bekræftende fald: hvilken del?
16. Hvad er det nærmere betegnet, der sker, når en erindringstalentkerne omdannes til en guld kopi?

Svar til spørgsmål i lektion 13

1. Herved forstås et åndeligt objekt, der af jeget opleves som en billeddannelse af en mere eller mindre abstrakt karakter
2. Som en kombination af vibrationer eller svingninger i P-kraftfeltet, hvilke svingninger netop er identiske med energivibrationer

3. a) Følelseslivet i form af vekslende spændingstilstande, og b) tankelivet i form af vibrations- eller svingningssystemer i dette
4. Som en strøm af billeder og billedformationer
5. Derved forstås dets i form af naturalistiske, symbolske og abstrakte tankebilleder opsummerende fond af oplevelser
6. At muliggøre en korrespondance mellem jegerne, igennem hvilken disse kan udveksle tankemateriale
7. Fysisk sansning af de på det fysiske materieleplan forekommende fysiske objekter
8. Nej
9. 1. Eksistensen af en evne til at akkumulere eller opsamle erfaringer (oplevelser), og 2. eksistensen af en evne til at fremdrage dem i dagsbevidstheden igen
10. Som viljen til akkumulation (opsamling)
11. Som evnen til at etablere sansemæssig kontakt med det i overbevidstheden opmaganiserede erfaringsmateriale, således at en genoplevelse af dette kan bringes til at finde sted.
12. Ja
13. Som evnen til at skabe erindringstalentkerner
14. Derved forstås den del af det samlede bevidsthedsarkiv, som udgøres af jegets vidensforråd eller erfaringsmateriale
15. Erindringstalentkerne
16. Nej
17. a) Guldkopier, b) oplevelsen af mental saglighed
18. Navnet: salighedsenergi
19. Som videns- eller erfaringsmoment
20. Som en sagligheds- eller ekstasemoment samt som et erfaringsmoment i de af dyrerigets repræsentanter befordrede adfærdsmønstre

Svarene er godkendt af Martinus